

[illegible]

Vain mielikuvitus on rajana,
kun maneesista taiotaan heppateatteri

Teittilän tilalla koko
perhe harrastaa ja
toteuttaa unelmiaan.
Pisintä päivää tekee
hevostalliyrittäjä
ja ratsastuksen opettaja
Päivi Manninen.

PIEKSÄMÄKI (MT)

Voisi sitä iihmettä, kun Teittilän tallilla järjestettiin ensimmäinen Horse show viime vuotsitt. Autoja vyöryi paikalle pihan täydeltä. Isäntävyöri mietti, miten saada väenpaljoudele istumapaikkoja.

"Emmehän me sellaiseen suosioon osanneet varautua. Homma vain pa-
mahti käsiin. Seuraavaksi piti teema-
siirrettävät katsomot – sen jälkeen Horse show on karannut käsistä", idean isä

Petri Manninen muistelee.

Yleisö kannusti Mannisen hevosperehettä jatkamaan näytösten kehittä-
mistä. Tämän syksyn show'ssa tekijöitä oli jo nelisenkymmentä. Katsotja kävi kahta-
na viikonloppuna 2500.

Mullistusten vuodet

Näytelmällisen hevostapahtuman kaksi ajoittain myöskään ei ole ollut keikkailta Työnnäsen, jonka erityisosaaminen ulottuu rumpujen soitosta valokuvaukseen ja äänisuunnitteluun. Maneesin taikominen hevostenäyttämöksi tarjoaa hänelle sopivasti haastetta.

"Kaiken ei tarvitse tapahtua Helsingissä. Sitä paitsi Horse show:ssa voimme tehdä ratsastuslajeja tunnetuksi", juontajaksi ja näyttelijäksi heittäytynyt Manninen kertoo.

Päivi Mannisen kotitalilla Pieksämäen Viuhulan kylässä on pariskunnan 20 yhteisen vuoden aikana tapahtunut paljon: 40 naudan tilasta on kasvanut 150 pään lihakarjatalia.

Hevosten lukumäärä tallissa on lisääntynyt kolmesta 36:een. Omia hevosista on 21.

Tallia on laajennettu kahdesti. Iso maneessi mahdollistaa viikkotuntien pitämisen 70–90 asiakaalle ja lisäksi ratsastuskisojen ja näytösten järjestämisen.

Pyöreätä päivää

”En minä nuorena olisi uskonut, että tänne joskus tulee maneesi. Sitä maketaan vielä pitkään, mutta se on sen arvoista”, lapsesta kaskaa hevosten kanssa tohunnut ja kalpaa ratsastanut Päivi Manninen iloitsee.

Illan tullen ovat alkamassa, ja tuttu ratsastajia saapuu maneesiin. Välillä Päivi hörppää kupin kuumaa kahvia yläkerran tautokuvassa.

”Ääni joutuu opettaessa koville.”

Päivin tytöt alkavat ammuudelta hevosten ruokinnalla. Sitten hän ennättää hetkeksi lasten kanssa aumakahville.

Sen jälkeen hevosityrittäjän päivä on yhtä liikkeellä oloa: hevosille loimet ja ulos, vesien vaihdot, karsinoiden siivous, oma ratsastustreenituokio ja tuntiun suunnittelu. Sitten tulevatkin jo ensimmäiset tunttilaiset.

Iltaitoimia riittää vielä kahdeksasta kymmeneen.

”Harvoin Päivi on sisällä puoli yhdeksän uutisten aikaessa”, Petri sanoo ja huokaa.

Lihakarjasta huolehtiminen on hevosten hoitoa helpompaa. Modernissa navetassa nautojen ruokinta sujuu varsin automaattisesti.

”Tallini olisi hyvä löytää työntekijä”, Manniset miettivät.

Päivi käy viikoittain hevostensa kanssa myös tallin ulkopuolella Vaalajan kehitysvammaisten laitoksessa pitämässä tunteja ja lähikoululla vetämässä heppakerhoa.

Reissuja ja rakentamista

Perheen 14-vuotias tytär **Veera** harrastaa kenttäratsastusta ja kilpailee maajoukkueetasolla, mikä tietää äidillekin kisaireisuja viikonloppuisin. Kaksikkohevosieneen on kiertänyt ympäri Suomen, Ruotsissakin on käyty.

”SM-Kisoihin olin kahdella eri ponilla neljäntenä ja viidentenä. Ponella voin osallistua kisoihin 16 ikävuoden loppuun saakka”, Veera kertoo.

Hevosnäytökset ovat merkinneet hänelle ennen kaikkea hyvää esiintymiskokemusta, onhan hän esittänyt Keijun pääroolia useampana vuonna.

Perheen esikoinen **Juho**, 16, ratsasti, kunnes mopoilu vei voiton. Nyt hän opiskelee talonrakennusta ja on yleensä valmis tilan hommiin.

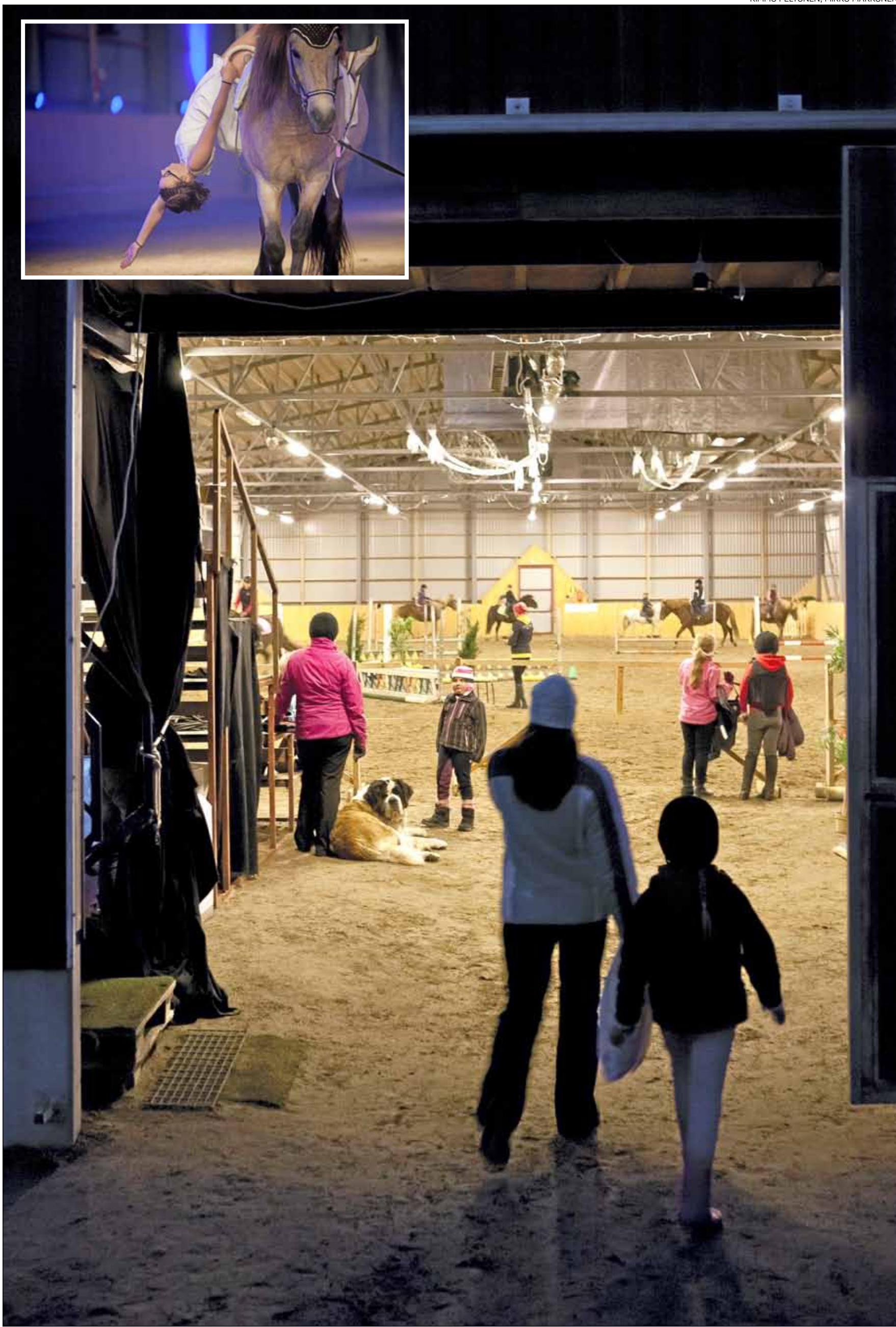
Petrin ja Juhon seuraava iso työmaa

Hormonikierukka on korvan-
nut sterilisaation naisten
käsymenetelmänä. **Sivu 12**

Karjalanpaistia katuruuaksi.

S-ryhmä etsii testiravintolan avulla uusia makuja kiireiseen elämänmenoon. **Sivu 14**

Erilainen puuro. Riisi-
puuron voi korvata hirssi-,
ohra- tai spelttihielmipuurolla. **Sivu 15**

**Hevosten
luku-
määrä
tallissa
on lisään-
tynyt
kolmesta
36:een.**

on konehallin rakentaminen ensi kesänä.
Viireillä on myös maastoesteradan
laajentaminen tallin lähistölle.
"Sitten meillä voi harrastaa kaikkia
ratsastuksen olympialajeja, eikä vain?"
Petri kysyy ja katsoo vaimoonsa.
"Minun työsarikaani ovat perinteis-
esti olleet peltojen oivat ja lihakarjan
hoito. Olemme päätyneet siihen, että
tallilla on hyvä olla kaksi tulonlähdettä",
Petri sanoo.

Tärkeät arvot

Petrille hevosnäytöksistä on tullut vuoden mittainen työmaa, koska hän käsi-

kirjoittaa, suunnittelee lavastuksia ja valoja muiden töiden ohella. Soittokeikkoja hän tekee parissa kolmeoanpissa juuri sen verran kuin hyvältä tuntuu.

Vuodesta 2005 hän soitti rumpuja Minea-gospeltyhtyessä, jolta ilmestyi kolme pitkäsoittoa.

”Bändi jäi taolle kolme vuotta sitten. Kiivas keikahtatti väsytti meitä kaikkia, ja lopulta tuli näkemyserojakin”, Petri kertoo hieman harmissaan.

Sekä Päivi että Petri kuvaavat arvo-maailmaansa kristilliseksi, mikä saa heidät innoastumaan myös jouluisesta näytelmästä nimeltä Kirje.

”Siinä tonttu tekee aikamatkaa Betlehemistä Korvatunturille etsien puhtaan sydämen tarkoitusta”, Petri paljastaa.

LIISA YLI-KETOLA

Joulunäytelmä Kirje esitetään Teittilän talilla perinteiseen tapaan 19. joulukuuta.

**Hevos-
yrittäjän
päivä on
liikkeellä
oloa aamu-
kuudesta
iltakym-
meneen.**

Koko poppoo koolla: Veera, Päivi, Petri ja Juho Manninen sekä koirat Viki, Iisakki ja onnellisena kellivä Peppi asettuivat rennosti ryhmäkuvaan.

Päivi Manninen opettaa iltaisin maneesissa viikkotuntilaisia. Työpäivät venyvät yrittäjällä pitkiksi, mutta se ei haittaa, koska työ on mieluista.

Veera Manninen ja Cassandra V, joka on erityisesti Päivi-äidin kilpailuhevonen.

**Petri Mannisen vanhaan navettaan sisustamassa treeni-
kämpässä näkyy myös miehen innostus valoihin.**